

## Oldalas vers

Ha egyoldalvas verset kívánnának tőlem, elillannom illene, de most külön jólesne egy oldalvas miatt rövid pórázra kívánnom magam, különben is, pár hónapja egy a kortárs szomszédfalvas irodalomban járatos nő okítása óta szívesen rövid-prózáznék, utánaézni kívánnék nagyon, mitől hatnak a nagyok. Szerinte ki kell kísérleteznem, hogy lehet ökonomikusan alkotni, éppen folyamatban lennék, ízlelnék útmutatására szavakat és szókapcsolatokat, különös és újszerű párokat keresve. Jelentem, egyre jobban tudok gyönyörködni a jelző és a jelzett szó együttesében. Lásd: ónodi vásár. Ódoni is, kacatokat veszek, a nőnek ismeretlen életbeli referencia, gyönyörködöm. Sajnos abban is, ha hallom a jelzettben az Elzettet, el vagyok cseszerintve valszeg végleg. Meg jönne a nő, hol a *Lásd* után a jelzés. Vettem lakatot, kínai kacatmagyar. Az ónodi vásár azért ónodi, mert Ónodon van, országos állat és kirakodó, vásár is, meg marhára ökonomikus is, marhát lehet venni és sok minden igazi mást. A nápolyinak nem tudom, van-e köze Nápolyhoz, a tegnap éjféli, mekdrájv-ablakból kiadott szendvicznek Hamburghoz, azt tudom, hogy egy hernádkakinak a szarhoz nincs, hacsak nem szar alak, de olyat itt nem ismerek. Egy szomszédfalva más lehet. Nápolyban, Hamburgban nem jártam, ezügyben nem vigasztal, hogy nápolyiak meg hamburgiak se járnak gyakran Kakon, vagy ha igen, biztos nincs köztük szar alak. Szar alakú volt a mekis szendvicsemben egy zöldségdarabka, de megettem, örültem, hogy éjféltkor melegeget ehetek Pestről Kakra hazafelé, pedig színe is arra emlékeztetett, régi sajtjaim alakjáról, színéről beszélek, epe híján szint is váltott a székletem. Tudjak megválni a tölteléktől, ezt is okította a nő, okítársulván egy szomszédfalvas elváráshoz. Ó, ha tudná, a nőről beszélek, napjában hányszor és hogy tudok, a szabadulásról beszélek, rajongana érte. Sajnos, ebben meg Onga van. Francba a szomszéd falvakkal. Fostalicska, mondta kollégám egy emberre az éjjel, még a szendvics előtt, elvagyok ezzel a szóval, látom magam előtt, az érintett hogy talicskázza a fost. Ha ebben a farostot hallom, vége az ökonómiának. Ónodon oldalast eszünk meg csülköt, melegen, állati, ahogy kirakodunk. Országos haverokkal futok össze, szóval több minden beüt. Nápolyit eszek utána, ha úgy jön ki a lépés, a sok savam lépéséről beszélek. Egy rendőrnő evett mögöttem, egy rendőrnő-egyenruhában debreceniző nő, gusztustalan, marha nagy ön fülbevalókkal, nem azokkal evett, azok a füleiben lógtak. Nem mondom, hogy állatian evett, azzal kutyáimat sérteném, szebben esznek, pedig folyton szolgálatban vannak. Több övtáskája volt, a rendőrnőről beszélek, mint egy kaki haverokkernek, a kaki haverokkernek marha sok övtáskája van, és üvöltözött a cébéje, recsegett, ropogott, mint kutyáim fogai alatt az oldalvas- és csülökcsontok, amiket hazahozunk, jusson Ónodból Kakra is, kizarják a kutyáim, a csontokról beszélek, meg a rendőrnő cébéjéről. Ónból is jut mára, klipszilonnal írt vezetéknevek fülbemászó zenéjéből, éljen rövidpróza, rövid póráz, Kakifosy, Szaralaky-Kertibudy, Oldalvasy-Kortársfalussy.